

I

(Uznesenia, odporúčania a stanoviská)

STANOVISKÁ

VÝBOR REGIÓNOV

128. PLENÁRNE ZASADNUTIE VR, 22.3.2018 - 23.3.2018

Stanovisko Európskeho výboru regiónov – Realizácia európskej migračnej agendy

(2018/C 247/01)

Spravodajca: Dimitrios Kalogeropoulos (EL/ELS), politicky zodpovedný zastupiteľstvu mesta Palaio Faliro

Referenčný dokument: Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu, Rade, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov o realizácii európskej migračnej agendy

COM(2017) 558 final

POLITICKÉ ODPORÚČANIA

EURÓPSKY VÝBOR REGIÓNOV

Úvodné poznámky

1. zdôrazňuje, že migračné pohyby sú z viacerých rôznych príčin integrálnou súčasťou ľudskej a najmä európskej histórie. Podčiarkuje, že európske mestá a regióny sú v súčasnosti pod tlakom v dôsledku vysokého počtu migrantov, čo vyplýva z nestability v krajinách mimo EÚ. Európsky kontinent, a najmä regióny na južných a východných hraniciach, a v minulom roku západné pobrežie Stredozemného mora a španielske pobrežie vrátane španielskeho južného pobrežia Atlantiku, dlhý čas miestom, odkiaľ ľudia emigrovali, no v posledných rokoch sa stal hlavným miestom prilevu migračných a utečeneckých tokov z oblastí mimo EÚ;

2. počet migrantov a utečencov, najmä z Afriky a Ázie, ako aj z Blízkeho východu, ktorí sa snažia dostať na územie Európskej únie (EÚ), sa v posledných rokoch výrazne zvýšil. V období od roku 2015 do Európy prišiel najvyšší počet migrantov a utečencov od konca druhej svetovej vojny. Faktory ako napríklad pretrvávajúca kríza v Sýrii, pribúdanie nepokojov v rôznych regiónoch Afriky a Ázie a snaha mnoho ľudí z týchto kontinentov získať lepšie životné podmienky v Európe zohrávajú kľúčovú úlohu pri zhoršovaní tohto trendu. Hlavné cieľové krajiny príchodu v EÚ zahŕňajú krajiny na pobreží Stredozemného mora, najmä Grécko a Taliansko;

3. s cieľom riešiť túto mimoriadnu výzvu čo najúčinnnejšie Európska únia v máji 2015 informovala o Európskej migračnej agende⁽¹⁾. Hlavnou prioritou bola záchrana životov na mori so zreteľom na humanitárne tragédie v Stredozemnom mori, a preto rozvoj európskej činnosti v týchto oblastiach: 1) zlepšenie pátracích a záchranných operácií; 2) boj proti zločineckým sieťam prevádzajúcim a obchodníkom s ľuďmi; 3) premiestňovanie utečencov v rámci EÚ; 4) návrat vysídlených ľudí do miesta pôvodu; 5) spolupráca s tretími krajinami v snahe riešiť migračné toky v počiatočnej fáze a 6) poskytovanie pomoci členským štátom EÚ, do ktorých najskôr prichádzajú migranti a utečenci. Európska migračná agenda tiež stanovila štyri piliera na prijatie komplexnej migračnej politiky EÚ: 1) znižovanie stimulov neregulárnej migrácie; 2) záchrana životov a zabezpečovanie vonkajších hraníc; 3) poskytovanie základu pre ucelené vykonávanie spoločného európskeho azylového systému a 4) príprava novej politiky legálnej migrácie;

4. z doterajších skúseností vyplýva, že ak neexistujú legálne možnosti migrácie, migranti sú nútení hľadať nebezpečnejšie spôsoby, ako sa dostať do cieľových krajín. Táto skutočnosť ich vedie k tomu, aby sa obracali na prevádzачské siete, čím riskujú svoj život a osobnú bezpečnosť. V prípade žien sa tým výrazne zvyšuje ich zraniteľnosť;

Konkrétne pripomienky

5. Európsky výbor regiónov (VR) konštatuje, že zatiaľ čo európska migračná agenda patrí v prvom rade do právomoci národných vlád, dôležitú úlohu v tejto oblasti zohrávajú miestne a regionálne orgány;

6. poukazuje na to, že miestne a regionálne orgány zohrávajú dôležitú úlohu pri prijímaní zvýšeného počtu utečencov a migrantov. Je to preto, že miestne a regionálne orgány sú orgánmi, ktoré prijímajú utečencov a migrantov, o ktorých sa musia starať, poskytnúť im ubytovanie a zabezpečiť im dôstojné podmienky, a to často na dobu neurčitú a ktorým v mnohých prípadoch musia pomáhať s integráciou. Ovplyvňuje to najmä regióny na vonkajšej hranici EÚ (ako napríklad grécke ostrovy v Egejskom mori v blízkosti tureckého pobrežia, niektoré ostrovné regióny Talianska, ako aj pobrežie Andalúzie, a najmä prílev do provincií Cádiz, Granada a Almería, územia Ceuta a Melilla a Kanárske ostrovy), kde migranti vstupujú na územie EÚ;

7. s ohľadom na uvedené skutočnosti konštatuje, že miestne a regionálne orgány musia byť zapojené do všetkých fáz koncipovania a realizácie európskej migračnej agendy vrátane stanovenia priorít, hodnotenia výsledkov, ako aj monitorovania vplyvu vládnych politík v tejto oblasti na miestne a regionálne orgány. Tento proces by mal zahŕňať všetky úrovne riadenia, a to transparentne počnúc obcami a miestnymi orgánmi;

8. oceňuje úsilie EÚ podporovať vybudovanie udržateľných politických a administratívnych štruktúr v súvislosti s otázkami migrácie a azylu, a domnieva sa, že toto úsilie by malo zahŕňať aj podporu v oblasti budovania regionálnych a miestnych inštitúcií tým, že sa im poskytne efektívne financovanie, technická pomoc a odborná príprava, aby sa optimálne využívala humanitárna pomoc, ako aj existujúce a budúce finančné zdroje, a to hlavne pri prvom prijatí. V tejto súvislosti je nevyhnutné, aby regióny, ktorých sa migračné toky dotýkajú najviac alebo ktoré majú veľký podiel obyvateľov z radov migrantov, mali priamy prístup k fondom Európskej únie na integráciu;

9. poukazuje na to, že miestne a regionálne orgány zastúpené vo VR vynakladajú značné úsilie a rovnako investujú značné zdroje do riešenia humanitárnych problémov v praxi, ktoré vyplývajú z utečeneckých a migračných tokov. V tejto súvislosti sa VR už ukázal ako cenný partner pre iné subjekty (vrátane Európskej komisie) pri vykonávaní európskej migračnej agendy;

Priority

10. považuje za samozrejmé, že na jednej strane si zložitost tejto problematiky vyžaduje nevyhnutnú úzku spoluprácu medzi členskými štátmi EÚ, a na druhej strane všetky opatrenia prijaté EÚ a jej členskými štátmi sa musia vždy riadiť všeobecnými zásadami dodržiavania medzinárodného práva a ochrany ľudských práv;

⁽¹⁾ COM(2015) 240 final.

11. domnieva sa, že je nevyhnutné, aby EÚ pokračovala v úsilí o vytvorenie a posilnenie spoločného európskeho rámca pre migráciu a azyl, ako aj v preventívnych akciách, a tak pomáhala riešiť neregulárnu migráciu, podporovať stabilitu a dodržiavanie základných práv v jej susedstve. EÚ musí byť schopná pomôcť tým členským štátom, ktoré nesú ťažšie bremeno, pokiaľ ide o migračné a utečenecké toky, pričom má politiku stavať na základnom princípe solidarity. V tejto súvislosti si výraznú podporu vyžaduje oblasť Stredozemia, ako aj španielske územia mimo Pyrenejského polostrova, ako sú územia Ceuta a Melilla;

12. zdôrazňuje, že je potrebné zintenzívniť preventívne opatrenia týkajúce sa neregulárnej migrácie tak, aby sa pomoc mohla zamerať na tých, ktorí skutočne potrebujú ochranu. Okrem toho vyjadruje hlboké znepokojenie nad obchodovaním s otrokmi v niektorých afrických krajinách, ktoré sa rozvinulo v dôsledku nelegálnych pašeráckych trás a činností a ktoré sa týka predovšetkým obchodovania so ženami a dievčatami na účely sexuálneho vykorisťovania;

13. domnieva sa, že EÚ ako hlavný medzinárodný darca musí vynaložiť úsilie na to, aby migračná politika a medzinárodná spolupráca v oblasti rozvoja boli koordinovanými verejnými politikami. VR zároveň považuje za nebezpečnú tendenciu niektorých medzinárodných organizácií (Výbor OECD pre rozvojovú pomoc), aby sa náklady, ktoré rozvinuté krajiny vynakladajú na prijímanie utečencov, považovali za oficiálnu rozvojovú pomoc;

14. zdôrazňuje kľúčový význam medzinárodnej rozvojovej spolupráce ako verejnej politiky na podporu zlepšenia životných podmienok v tretích krajinách, ktorá sa zameriava na odstránenie nerovností a v rámci humanitárnej činnosti aj na ovplyvňovanie okolností, ktoré vedú k nútenej migrácii;

15. so zreteľom na súčasnú situáciu označuje šesť oblastí činnosti: 1) bezprostredná reakcia a poskytovanie pomoci členským štátom, v ktorých je naliehavá situácia z dôvodu silnejúcich utečeneckých alebo migračných tokov; 2) znižovanie stimulov na pokračovanie neregulárnej migrácie; 3) riadenie vonkajších hraníc EÚ; 4) politický azyl; 5) riadenie legálnej migrácie a integrácia migrantov do spoločnosti; a 6) spolupráca s krajinami pôvodu;

Reakcia na naliehavé situácie

16. víta doteraz prijaté kroky EÚ zamerané na riešenie kritických situácií, ktoré nastali v dôsledku zvýšených migračných a utečeneckých tokov v posledných rokoch, opatrenia, ktoré zahŕňajú:

- spoločné operácie Triton a Poseidon v strednej a vo východnej časti Stredozemného mora,
- poskytovanie osobitnej finančnej pomoci členským štátom, ktoré majú najväčšie ťažkosti a ktoré musia posilniť základné zdravotnícke, sociálne a právne služby poskytované týmito osobám zo strany regiónov,
- zriaďovanie a prevádzkovanie prijímacích a identifikačných zariadení („hotspotov“) v Grécku a Taliansku, ako aj v miestach príchodu v Andalúzii,
- dohoda medzi EÚ a Tureckom, ktorá mala za následok výrazné obmedzenie nekontrolovaných migračných tokov z Turecka do Grécka (hoci by sa nemala považovať za model pri riešení problémov s migráciou), pričom vyslovuje určité obavy v súvislosti s tým, či je táto dohoda zlučiteľná s normami v oblasti medzinárodných ľudských práv, a jej „udržateľnosťou“, ako komplexnou politickou reakciou EÚ na krízu,
- poskytovanie pomoci líbyjskej pobrežnej strážii, ktorá zohrala kľúčovú úlohu pri znižovaní tokov do Talianska v rámci operácie EUNAVFOR Med Sophia,
- zvýšenie finančných prostriedkov pre Fond pre azyl, migráciu a integráciu, čo umožnilo poskytovať väčšiu pomoc členským štátom, pričom tieto prostriedky sa musia dostať do regiónov;

17. uznáva, že je potrebné, aby EÚ prijala ešte radikálnejšie opatrenia s cieľom:
- zlepšiť pomoc poskytovanú členskými štátmi v prvej línii, pokiaľ ide o príchod utečencov a migrantov s osobitným dôrazom na podporu miestnych a regionálnych orgánov v regiónoch (ako sú grécke ostrovy v Egejskom mori a Taliansko ako aj španielske južné pobrežie a ostrovy Španielska, ktoré prijímajú masy utečencov a migrantov z dôvodu zemepisnej polohy,
 - znížiť tlak na regióny, ktoré prijímajú masy utečencov a migrantov, pričom sa zohľadnia faktory, ako napríklad osobitná situácia na ostrovoch,
 - zabezpečiť dôsledné vykonávanie dohody medzi EÚ a Tureckom – pri plnom dodržiavaní noriem humanitárneho a medzinárodného práva vrátane opatrení pre návrat osôb do Turecka a zároveň zabezpečiť prístup k riadnemu azylovému konaniu pre osoby, ktoré na to majú právo,
 - poskytnúť potrebnú pomoc skupinám ľudí, ktorí najťažšie znášajú dôsledky migrácie, najmä maloleté osoby bez sprievodu;
18. poukazuje na pozitívnu úlohu, ktorú zohrávajú niektoré mimovládne organizácie pri riešení naliehavých problémov týkajúcich sa ubytovania, stravovania, zdravotných služieb atď. pre utečencov a migrantov, najmä v regiónoch s najvyšším prílevom utečencov a migrantov, ale upozorňuje na potrebu lepšej koordinácie činností mimovládnych organizácií v úzkej spolupráci s miestnymi a regionálnymi orgánmi, aby bol ich prínos flexibilnejší a účinnejší a zároveň v súlade s miestnymi potrebami a okolnosťami, pričom zároveň musia spĺňať príslušné požiadavky transparentnosti a sociálnej zodpovednosti; domnieva sa, že európska dobrovoľnícka služba by v spolupráci s mimovládnyimi organizáciami alebo orgánmi verejnej správy mohla zohrávať kľúčovú úlohu pri prijímaní utečencov a migrantov;
19. zdôrazňuje význam medzinárodnej humanitárnej pomoci, ktorú poskytuje EÚ a jej členské štáty tretím krajinám v prípade núdzovej situácie úzko spojenej s nárastom migračných tokov;

Odrádzanie od neregulárnej migrácie

20. považuje za kľúčové pokračovať v spolupráci s tretími krajinami v úsilí EÚ bojovať proti sieťam neregulárnej migrácie, najmä v krajinách pôvodu a tranzitu;
21. zdôrazňuje potrebu pevného právneho základu pre operáciu EUNAVFOR Med Sophia s cieľom zvýšiť jej efektívnosť a zlepšiť jej schopnosť narušiť obchodný model obchodníkov s ľuďmi a prevádzачov; vyzýva inštitúcie EÚ, aby spolupracovali s líbyjskou pobrežnou strážou a zastavovali lode a člny, ktoré nelegálne vyplávali s cieľom dostať sa do EÚ; konštatuje, že hliadkové činnosti vrátane podpory pátracích a záchranných činností sa postupne presúvajú z vôd v blízkosti talianskeho územia do vôd bližšie k Líbyi; uznáva, že jedným z priamych dôsledkov tohto posunu bola zmena obchodného modelu prevádzачov, ktorí umiestňujú irregulárnych migrantov a utečencov do lacných nafukovacích člnov úplne nespôsobilých na plavbu, ktoré nemajú žiadnu šancu dosiahnuť brehy Talianska, a predpokladajú, že budú zadržané v líbyjských teritoriálnych vodách alebo v ich blízkosti;
22. víta veľmi produktívny kroky zriadiť Európske stredisko pre boj proti prevádzачstvu;
23. vyzýva na viac iniciatív Európskej komisie s cieľom vytvoriť súvislý akčný plán, do ktorého budú zapojené všetky členské štáty EÚ, príslušné orgány EÚ, ako aj iné orgány, ktorých sa tento problém týka, s cieľom zabezpečiť účinnejšiu reakciu na siete prevádzачov;
24. je presvedčený, že je nevyhnutné zlepšiť účinnosť európskeho rámca pre návrat osôb bez práva na pobyt, aby sa počet návratov zvýšil v súlade s európskymi a medzinárodnými predpismi;

Riadenie hraníc

25. víta zriadenie Európskej agentúry pre pohraničnú a pobrežnú stráž ako mimoriadne dôležitý a rozhodujúci krok špecificky zameraný na účinnejšiu ochranu vonkajších hraníc EÚ. Činnosť Európskej agentúry pre pohraničnú a pobrežnú stráž umožňuje zlepšenie koordinácie medzi členskými štátmi EÚ a zabezpečuje rýchlu a efektívnu reakciu v prípade situácie, ktorá si vyžaduje naliehavé opatrenia na vonkajších hraniciach;

26. uznáva, že existuje viac priestoru na činnosť zo strany Európskej agentúry pre pohraničnú a pobrežnú stráž na pomoc v týchto oblastiach: 1) poskytovanie technickej a operatívnej pomoci na podporu operácií zameraných na pátranie po ľuďoch v núdzi a ich záchranu na mori počas operácií na monitorovanie hraníc; 2) organizovanie, koordinácia a vedenie návratových operácií a zásahov; 3) podpora operatívnej spolupráce medzi členskými štátmi a tretími krajinami v súvislosti s riadením vonkajších hraníc EÚ a zdôrazňuje naliehavú potrebu znížiť počet prekročení hraníc a zabrániť tomu, aby člny a lode nelegálne vyplávali s cieľom dostať sa do EÚ;

27. vyzýva Európsku komisiu, aby vypracovala súbor usmernení pre zriadenie a prevádzkovanie centier príjmu a identifikácie (*hotspots*) na vonkajších hraniciach všetkých členských štátov EÚ. Tieto usmernenia by medzi iným zabezpečili plné dodržiavanie základných práv EÚ a medzinárodných práv a stanovili konkrétny administratívny rámec pre tieto zariadenia. To znamená, že bude potrebné čerpať zo získaných skúseností (vrátane skúseností príslušných miestnych a regionálnych orgánov) pri zriaďovaní a prevádzke centier príjmu a identifikácie v Grécku a Taliansku, ktoré okrem iného poukazujú na potrebu preveriť osobitné zaobchádzanie s utečencami a migrantmi;

Spoločná azylová politika

28. považuje za mimoriadne dôležité, aby sa spoločný európsky azylový systém prispôbil súčasným naliehavým potrebám a v tejto súvislosti sa domnieva, že je nevyhnutné preskúmať situáciu dublinského systému, ktorý určuje kritériá a mechanizmy rozhodovania o tom, ktorý členský štát je zodpovedný za posúdenie žiadosti o azyl; v tomto kontexte vyzýva členské štáty, aby napredovali v realizácii navrhutej reformy príslušnej legislatívy EÚ, ktorá napriek tomu, že je pravdepodobne nepostačujúca, ide správnym smerom;

29. poukazuje na to, že v rámci existujúceho systému vzniká nerovnomerné rozdelenie utečencov a migrantov medzi členské štáty, pričom väčší tlak sa vyvíja na členské štáty (najmä Grécko a Taliansko), ktoré geografická poloha predurčuje na prijímanie drvivej väčšiny prichádzajúcich osôb. Súčasná situácia prispieva k sociálnemu napätiu a nespokojnosti v krajinách, ktoré musia reagovať na neprimeraný počet prichádzajúcich utečencov a neregulárnych migrantov, najmä na miestnej úrovni a vyvoláva následné sekundárne migračné pohyby v rámci EÚ. Na účinnejšie riešenie problému je dôležité zohľadniť – za účasti najviac postihnutých miestnych a regionálnych subjektov – dlhodobé možnosti prenesenia zodpovednosti za posúdenie žiadosti o azyl z vnútroštátnej úrovne na úroveň EÚ. VR okrem toho vyzýva členské štáty EÚ, aby urýchlili postupy na preskúmanie žiadostí o azyl, bez toho, aby sa ohrozila právna istota;

30. domnieva sa, že plán rozdeľovať utečencov proporcionálne medzi všetky členské štáty EÚ je konštruktívny, pričom však uznáva, že hoci sa dosiahol určitý pokrok, systém nie je 100 % efektívny;

31. zastáva názor, že uplatňovanie princípu solidarity medzi členskými štátmi EÚ je podmienkou pre dobré riadenie veľkého počtu žiadateľov o azyl;

32. zdôrazňuje, že za mimoriadne dôležitú treba považovať ochranu žien (najmä matiek a tehotných žien) a detí (najmä maloletých bez sprievodu), ktoré sú najzraniteľnejšími skupinami utečencov. Je potrebné, aby v krajinách, v ktorých majú regióny administratívne právomoci v oblasti opatrovníctva pre maloleté osoby bez sprievodu, dostávali tieto regióny finančnú pomoc na riešenie situácie týchto maloletých prisťahovalcov;

Legálna migrácia a integrácia

33. zdôrazňuje potrebu vytvoriť bezpečné cesty do EÚ pre legálnych migrantov alebo osoby, ktoré majú nárok na postavenie osoby pod medzinárodnou ochranou podľa medzinárodného práva, ako sú humanitárne víza, rozsiahlejšie zlučovanie rodín alebo súkromné sponzorské programy. Na dosiahnutie tohto cieľa je nevyhnutné vytvoriť a rozšíriť existujúce formy spolupráce s tretími krajinami, či už ide o krajiny pôvodu vysídlených ľudí alebo krajiny, cez ktoré títo

Ľudia cestujú, aby sa do EÚ dostali. Vytvorenie *hotspotov* na území tretích krajín je dôležitým krokom k tomuto cieľu, a preto by sa mali prijať potrebné opatrenia na dosiahnutie príslušných dohôd EÚ s týmito krajinami a zabezpečenie plného dodržiavania noriem práva EÚ a medzinárodných ľudských práv. Zároveň bude potrebné vytvoriť koherentný rámec usmernení a pravidiel v záujme zabezpečiť všetky zásadné prvky pre plynulé fungovanie *hotspotov*;

34. považuje za prioritu integrovať štátnych príslušníkov tretích krajín (legálnych migrantov a utečencov) čo najrýchlejšie a v čo najväčšej miere do spoločností členských štátov EÚ. Integrácia by mala prebiehať na viacerých úrovniach a mala by byť ucelená. Musí sa však prihliadať na osobitné miestne danosti v hostiteľských krajinách a zároveň osobitosť a rozmanitosť (národnostnú, jazykovú, náboženskú atď.) štátnych príslušníkov tretích krajín. Tento prístup musí byť preto prispôsobený konkrétnym okolnostiam v každom jednotlivom prípade;

35. poznamenáva, že úspech integračných politík bude vždy spočívať na princípoch demokracie, rešpektovania ľudských práv, rodovej rovnosti, tolerancie, slobody prejavu a na zásadách právneho štátu, ktoré sú základom európskych hodnôt;

36. domnieva sa, že zapojenie občianskej spoločnosti a súkromného sektora na miestnej a regionálnej úrovni je nevyhnutnou súčasťou akéhokoľvek procesu zameraného na integráciu migrantov. Nesmie sa pritom zabúdať na skutočnosť, že prístup k dôstojnej práci je nevyhnutnou podmienkou úspešného zavŕšenia akéhokoľvek projektu integrácie. V tejto súvislosti upozorňuje Komisiu na existujúce osvedčené postupy na medzinárodnej úrovni, ktoré za svoj úspech vďaka práve zapojeniu obyvateľstva hostiteľských území od samotného začiatku;

37. domnieva sa, že miestne a regionálne orgány zohrávajú kľúčovú úlohu pri vypracovávaní plánov zameraných na úplnú integráciu migrantov a utečencov. V tejto súvislosti vyzýva Komisiu, aby zohľadnila osvedčené postupy a pilotné projekty, ktoré podporili medzinárodné organizácie, ako je UNHCR, a ktoré už začali realizovať európske miestne a regionálne orgány;

Úloha miestnych a regionálnych orgánov a VR

38. zdôrazňuje osobitnú úlohu, ktorú môžu a musia miestne a regionálne orgány zohrávať vo všetkých uvedených oblastiach. Miestne a regionálne orgány riešia všetky otázky týkajúce sa migračných a utečeneckých tokov v teréne, a preto je nevyhnutné, aby mali potrebné finančné zdroje na riešenie týchto výziev; to si vyžaduje rozpočet EÚ, ktorý bude zodpovedať zvýšeným potrebám a bude rozdelený medzi orgány v závislosti od skutočne vykonávaných činností v rámci zodpovednosti EÚ za ochranu vonkajších hraníc Únie a migráciu; Výrazné zapojenie orgánov a úradov na nižšej než celoštátnej úrovni by pomohlo vybudovať systém riadenia schopný koncipovať a realizovať politické opatrenia, ktoré by boli koherentné a koordinované medzi jednotlivými úrovňami. V tejto súvislosti by mali miestne a regionálne orgány prevziať časť správy Fondu pre azyl, migráciu a integráciu;

39. napokon zdôrazňuje úlohu VR ako hlavného oficiálneho orgánu zastupujúceho miestne a regionálne orgány na úrovni EÚ a ako orgánu, ktorý môže prostredníctvom organizácií, ako je napríklad Európsko-stredomorské zhromaždenie regionálnych a miestnych samospráv (ARLEM) a Konferencia regionálnych a miestnych samospráv krajín Východného partnerstva a EÚ (CORLEAP), účinne podporovať dialóg s krajinami pôvodu a/alebo tranzitu utečencov a migrantov.

V Bruseli 22. marca 2018

Predseda
Európskeho výboru regiónov
Karl-Heinz LAMBERTZ